

Daňovky

Daňové a právní aktuality

Daně

Právo

Ze světa

Z judikatury

Krátce

Prosinec 2017

Obsah

Editorial

Daně

8 novinek roku 2018 pro zaměstnavatele a zaměstnance

Country-by-Country Reporting – nejčastější chyby první fáze

Závazné posouzení pro stálé provozovny

Přísnější pravidla pro osvobození přepravy zboží při vývozu

Vyhlášena třetí výzva v programu Úspory energie

Právo

Ministerstvo spravedlnosti chystá rekodifikaci procesního práva

Úskalí outsourcingu: švarcsystém i agenturní zaměstnávání

EU chce dále posílit nároky zaměstnanců vyslaných do zahraničí

Ze světa

Dodání zboží z EU do konsignačního skladu v Německu nemusí pro dodavatele nutně znamenat povinnost registrace k DPH

Z judikatury

NSS potvrdil správnost „tuzemské kontroly bez hranic kraje“

NSS: Technické zhodnocení a realizace reklamy opět na pořadu dne

Krátce

Stručné aktuality, prosinec 2017

Editorial

Ani víc než šest týdnů po volbách není jasné, kdo bude ministrem financí. Nejčastěji se mluví o Aleně Schillerové. Ta na pražském Daňovém a právním fóru na otázku, jaké by byly její hlavní priority, kdyby byla ministryní financí, odpověděla, že nemá ráda „kdyby“. Počkejme si tedy, jaké priority nastíní nově jmenovaná vláda 13. prosince.

Jisté je, že nový kabinet už do konce roku nestihne připravit žádnou „last minute“ daňovou novelu. Ty se v minulých letech pravidelně staraly zástupců finančních a IT oddělení o „pěkné svátky“. Na budoucí vládu nicméně čeká řada úkolů. Ratifikace mnohostranné úmluvy (MLI), ke které přistupuje stále více států, bude příští rok patřit mezi ty jednodušší. Zpracovat a prosadit zcela nový koncept zákona o daních z příjmů, o němž se už delší dobu uvažuje, pak bude spíše úkol ambiciózní.

Na začátku listopadu zveřejnila OECD přehled základních informací z oblasti převodních cen zpracovaných zástupci státní správy jednotlivých zemí. Informace o České republice nenabízejí nic překvapivého. Za zmínku stojí odpověď k tématu dokumentace. Ta není v Česku povinná, státní správa nicméně doporučuje ji mít. I přesto, že se pro rok 2018 chystá novelizace pokynů GFŘ k převodním cenám, nemělo by se na výše uvedeném postoji ohledně zavedení povinné dokumentace nic měnit. O něco překvapivější je přehled jurisdikcí, které podle EU dostatečně nespolupracují v daňových záležitostech. Na čerstvě zveřejněné černé listině nepřekvapí Panama, zařazení Jižní Korey a Spojených arabských emirátů už částečně ano.

Ještě před tím, než vám popřeji bohatou vánoční nadílku, bych rád upozornil na drobný dárek od správce daně: nebude postihovat pozdní či neúplné podání reportující entity v rámci CbCR, pokud daňový subjekt podá ohlášení či v něm odstraní chybu do konce kalendářního roku. Podrobně o tom píšeme v jednom z článků. Přeji vám klidné Vánoce a optimismus rostoucí jako cena bitcoinu do dnešního dne.

Daniel Szmaragowski
Partner
KPMG Česká republika

3 | Daňové a právní aktuality – prosinec 2017

8 novinek roku 2018 pro zaměstnavatele a zaměstnance

Zvyšuje se maximální vyměřovací základ pro pojistné na sociální pojištění i minimální mzda. To ovlivní některé další odvody i slevy na dani. Formulář „prohlášení poplatníka“ bude nově možné vyplňovat elektronicky. Zavádí se tzv. otcovská dovolená. Zde přinášíme přehled nejdůležitějších změn:

Iva Krákorová
ikrakorova@kpmg.cz

Mária Marhefková
mmarhefkova@kpmg.cz

- Maximální vyměřovací základ pro pojistné na sociální pojištění bude v roce 2018 činit 1 438 992 Kč. Obdobný limit pro pojistné na zdravotní pojištění není k dispozici.
- I nadále platí 15% sazba daně z příjmu ze superhrubé mzdy a 7% solidární zvýšení daně. Měsíční limit pro odvod zálohy na solidární daň se zvyšuje na částku 119 916 Kč.
- S účinností od 1. ledna 2018 se zvyšuje minimální mzda na 12 200 Kč (bude o 1 200 Kč vyšší než v roce 2017).
- Minimální měsíční pojistné na zdravotní pojištění počítané z minimální mzdy bude nově činit 1 647 Kč.
- Se zvýšením minimální mzdy se zároveň zvyšuje sleva na dani ve formě tzv. školkovného. Tato sleva je totožná s výší minimální mzdy.
- Vyšší daňové zvýhodnění na druhé, třetí a další dítě, které činí 19 404 Kč nebo 24 204 Kč, bylo možné uplatňovat ve mzdě již od července 2017. Zbývající část tohoto navýšení za období leden až červen 2017 zaměstnanci získají prostřednictvím ročního zúčtování nebo daňového přiznání za rok 2017.
- Pro rok 2018 bude možné použít nový zjednodušený tiskopis Prohlášení poplatníka daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, vzor č. 26 (tzv. růžové prohlášení). Zároveň budou zaměstnanci moci tento nový tiskopis vyplňovat a podepisovat v elektronické podobě. Bude však třeba, aby zaměstnavatel zajistil jednoznačnou identifikaci každého zaměstnance.
- Otcové budou mít po narození dítěte v období šestinedělí nově nárok na placené týdenní volno. Za tohoto období budou dostávat dávku z nemocenského pojištění (tzv. otcovská). Výše dávky je obdobná jako tzv. mateřská u žen. Dávku bude možné čerpat již v případě dítěte narozeného od 21. 12. 2017.

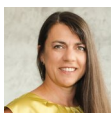
4 | Daňové a právní aktuality – prosinec 2017

Country-by-Country Reporting – nejčastější chyby první fáze

V průběhu roku 2017 jsme několikrát informovali o novele zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní. Přináší s sebou tzv. Country by Country Reporting (CbCR) neboli povinnost podat zprávu podle zemí, tj. oznámení. Důležitým datem první fáze CbCR byl 31. říjen 2017.

Veronika Červenková
kpmg@kpmg.cz

Soňa Saidlová
ssaidlova@kpmg.cz

Do tohoto dne bylo nutné podat na Specializovaný finanční úřad tzv. ohlášení – tedy jen informaci o tom, kdo ze skupiny je povinen CbCR podat. To se týkalo všech českých subjektů, kterým první vykazované účetní období skončilo před 31. říjnem 2017. Toto datum již minulo, a tak se můžeme společně ohlédnout a shrnout, do jaké míry se českým subjektům dařilo tuto povinnost plnit.

Finanční správa informovala, že k 31. říjnu 2017 bylo podáno celkem 3 500 ohlášení. Nejčastější chybou byla nesprávná forma podání. Přestože jediným povoleným způsobem bylo elektronické podání skrze aplikaci EPO, mnoho subjektů podalo ohlášení prostřednictvím datové schránky. Finanční správa se snažila dotyčné subjekty upozornit na chybné podání v co nejkratším možném termínu, aby měly možnost svou chybu napravit a podat tento formulář včas přes EPO.

Je až neuvěřitelné, jak rozmanité a někdy i dosti zapeklité situace mohou v rámci nadnárodních skupin nastat. V některých případech bylo totiž poměrně složité najít nejvyšší mateřskou společnost, v jiných zase navázat komunikaci s do té doby neznámými členy skupiny. V důsledku toho se tak druhou nejčastější chybou stala nejasná identifikace reportující entity, která by měla CbCR za celou skupinu nadnárodních podniků podat. Ačkoliv by za jednu skupinu měla podávat CbCR vždy jen jedna společnost – obvykle nejvyšší mateřská společnost – z obdržených ohlášení vyplývalo, že u některých skupin uvedených v ohlášení podávalo CbCR hned několik společností najednou.

Kvůli obtížnému rozlišení pojmů ohlášení a oznámení (což je jen jiné označení pro CbCR) bylo velmi častou chybou nesprávné nahlášení české entity jako reportující entity.

Vzhledem k tomu, že pro české daňové subjekty jde o zcela novou povinnost, správce daně se rozhodl být poměrně shovívavý. Dle informací od představitelů finanční správy správce daně v případech, kdy u daňového subjektu budou zjištěna některá z výše uvedených či jiných pochybení, neformálně vyzve daňový subjekt k nápravě. Pokud daňový subjekt odstraní chybu do konce kalendářního roku, správce daně jej nebude za pozdní podání ohlášení pokutovat. Doplňujeme, že povinnost podat ohlášení je na rozdíl od podání oznámení jednorázová. Nové ohlášení se podává pouze v situacích, kdy dojde ke změně v ohlašovaných informacích. Ohlášení tedy není nutné podávat každý rok.

5 | Daňové a právní aktuality – prosinec 2017

Závazné posouzení pro stálé provozovny

Daňové subjekty mohou od 1. 1. 2018 požádat správce daně o závazné posouzení způsobu stanovení základu daně stálé provozovny na území České republiky (resp. odštěpného závodu zahraničního subjektu).

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz

Zdeněk Řehák
zrehak@kpmg.cz

Závazné posouzení by mělo zahraničním subjektům přinést právní jistotu, protože představuje závazné stanovisko správce daně k metodice stanovení základu daně stálé provozovny. Tato možnost doposud oficiálně neexistovala. V řadě případů si proto dříve zahraniční subjekty sjednávaly metodiku stanovení základu daně v protokolu s příslušným správcem daně (zpravidla ve formě procent z nákladů nebo výnosů).

Otázka určení daňového základu stálé provozovny je v řadě případů nejednoznačná. Komplikuje ji především skutečnost, že nejde o samostatný subjekt a je třeba posuzovat vnitropodnikové toky bez existujících smluv. Nejproblematictější bývají situace, kdy si zřizovatel a stálá provozovna vzájemně poskytují plnění (např. podpůrné služby, přesun zboží za účelem jeho prodeje stálou provozovnou) nebo případy, kdy stálá provozovna jedná se zákazníky, dodavateli či obchodními partnery, ale faktury třetím osobám nevystavuje. Často je také třeba odpovědět na otázku, zda by stálá provozovna měla mít nárok na marži z prodaného zboží, případně na zisky z jiných funkcí vykonávaných ve prospěch zřizovatele.

Závazné posouzení se vydává zpravidla na tři následující zdaňovací období. Žádost podléhá správnímu poplatku 10 000 Kč. Vlastní žádost by pak měla, kromě formálních náležitostí, obsahovat dokumentaci prokazující, že zvolená metoda alokace zisku (stanovení základu daně) stálé provozovny odráží funkce, aktiva a rizika, která stálá provozovna v daných transakcích nese. Upozorňujeme zároveň, že vydaná závazná posouzení v této oblasti budou, podobně jako závazná posouzení převodních cen, podléhat povinné výměně informací s ostatními členskými státy EU na základě směrnice o správní spolupráci v oblasti daní (2011/16/EU).

Novou možnost požádat o závazné posouzení doporučujeme zvážit, a to i v případech, kdy zahraniční poplatníci měli v minulosti již sjednány dohody se správcem daně o stanovení základu daně svých českých stálých provozoven.

Přísnější pravidla pro osvobození přepravy zboží při vývozu

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 29. června 2017 zpřísňuje podmínky pro osvobození přepravy zboží spojené s vývozem do třetích zemí.

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz

Hana Hašková
hhaskova@kpmg.cz

Soudní dvůr rozhodoval o situaci, kdy vývozce zboží pověřil dopravce, aby zajistil přepravu zboží do třetí země. Dopravce však nebyl z kapacitních důvodů schopen přepravu provést a proto se dohodl se svým subdodavatelem (také dopravcem), že danou přepravu do třetí země uskuteční on. Soudní dvůr potvrdil rozhodnutí místního finančního úřadu, který nesouhlasil s aplikací osvobození od DPH u subdodavatele v souvislosti s přepravou vázanou na vývoz zboží. Subdodavatel, který přepravu zboží uskutečnil, měl tuto transakci posuzovat jako klasickou službu přepravy a zatížit ji DPH.

Tento závěr finančního úřadu se zdá být užším výkladem článku 146 směrnice Rady 2006/112/ES o dani z přidané hodnoty. Osvobození přepravy související s vývozem zboží je podmíněno přímou smluvní vazbou mezi vývozcem a přepravcem daného zboží. Z rozsudku tedy vyplývá, že osvobození služeb přepravy zboží při vývozu může uplatnit pouze ten dopravce, který byl přepravou pověřen přímo vývozcem zboží.

Tento přístup tak zpřísňuje pravidla pro uplatnění osvobození přepravy při vývozu, protože současný výklad českého zákona o DPH umožňuje i subdodavatelům prokázat osvobození přepravy spojené s vývozem zboží.

Vzhledem k tomu, že tento rozsudek řeší pouze problematiku dopravy spojenou s vývozem zboží, nabízí se otázka, jaký bude uplatněn přístup k přepravě zboží související s dovozem. U přepravy spojené s dovozem zboží nabízí jak směrnice o DPH, tak český zákon o DPH ještě další možnost osvobození od DPH. V případě, že je hodnota přepravy zahrnuta do základu daně při dovozu zboží, je také považována za službu osvobozenou od DPH. Z toho tedy vyplývá, že bude-li mít dopravce jistotu, že daná hodnota přepravy vstoupí do základu daně při dovozu zboží, může tuto přepravu osvobodit od DPH s nárokem na odpočet. A to i navzdory tomu, že neexistuje přímý smluvní vztah mezi tímto dopravcem a dovozcem daného zboží.

V souvislosti s tímto rozsudkem připravuje Generální finanční ředitelství Informaci o jednotném přístupu k uplatňování DPH při osvobození poskytnutí služeb přepravy přímo vázané na dovoz a vývoz zboží.

Vyhlášena třetí výzva v programu Úspory energie

Ministerstvo průmyslu a obchodu vyhlásilo 1. listopadu 2017 třetí výzvu v programu Úspory energie. Program se zaměřuje na podporu opatření přispívajících k úspoře konečné spotřeby energie vedoucí k celkovému snížení energetické náročnosti podnikatelského sektoru.

Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Pavlína Stachová
kpmg@kpmg.cz

Termín a výše podpory

Žádosti o podporu se přijímají elektronicky od 1. listopadu 2017 do 30. dubna 2018. Procentuální výše poskytované dotace se odvíjí od velikosti podniku. Pro velké podniky je podpora poskytována až do výše 30 % způsobilých nákladů. Dotace na projekt činí minimálně 500 tis. Kč a maximálně 400 mil. Kč. Maximální výše podpory na energetický posudek, který představuje povinnou součást žádosti o výzvu, zároveň činí 350 tis. Kč.

Podporované aktivity a způsobilé výdaje

V rámci projektu budou podporovány např. následující aktivity:

- modernizace a rekonstrukce rozvodů elektřiny, plynu a tepla v budovách a v energetických hospodářstvích výrobních závodů,
- zavádění a modernizace systémů měření a regulace, např. opatření hardwaru a sítě včetně příslušného softwaru,
- modernizace soustav osvětlení budov a průmyslových areálů (pouze v případě náhrady zastaralých technologií novými efektivními osvětlovacími systémy, např. LED), tato aktivita nemůže tvořit samostatný projekt, ale musí vždy být v kombinaci s jinou podporovanou aktivitou,
- opatření mající vliv na energetickou náročnost budovy,
- využití odpadní energie ve výrobních procesech,
- instalace obnovitelných zdrojů energie pro vlastní spotřebu podniku, aj.

Mezi způsobilé výdaje projektů bude možné zařadit tyto položky:

- dlouhodobý hmotný majetek,
- dlouhodobý nehmotný majetek,
- energetický posudek.

8 | Daňové a právní aktuality – prosinec 2017

Další podmínky a omezení pro získání podpory

Program je určen pro projekty, jejichž realizace bude probíhat výhradně mimo území hlavního města Prahy. V rámci této třetí výzvy lze na jeden ekonomický subjekt podat maximálně 15 žádostí o podporu. Žadatel musí jednoznačně prokázat vlastnická nebo jiná práva k nemovitostem a pozemkům, kde bude projekt realizován. Doba realizace projektu nesmí překročit 3 roky.

Pokud vás možnost získat dotační prostředky zaujala, rádi s vámi prodiskutujeme jednotlivá hlediska vašeho projektu a další specifické podmínky dané výzvou.

9 | Daňové a právní aktuality – prosinec 2017

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Ministerstvo spravedlnosti chystá rekodifikaci procesního práva

Ministr spravedlnosti představil hlavní teze připravovaného civilního soudního řádu, který by měl nahradit současný občanský soudní řád (OSŘ).

Viktor Dušek
vdusek@kpmg.cz

Linda Kolaříková
lkolarikova@kpmg.cz
222 123 889

Po rekodifikaci občanského a obchodního zákoníku dojde i na civilní proces. Platný OSŘ je z roku 1963. Od té doby samozřejmě prošel rozsáhlými novelizacemi. Odborná pracovní skupina proto vypracovala věcný záměr základního konceptu nové úpravy. Ten se zaměří především na sporná řízení, zatímco úprava nesporných by měla zůstat vyčleněna v zákoně o zvláštních řízeních soudních z roku 2013.

Přelomovým přístupem má být široké zapojení veřejnosti do přípravy paragrafového znění návrhu zákona. Ta může věcný záměr o 293 stranách komentovat na webové stránce <http://crs.justice.cz> zřízené pro tyto účely.

Věcný záměr za účelem sjednocení civilního řízení vychází ze tří hlavních principů. Jednak má důsledně respektovat dispoziční zásadu spočívající na iniciativě účastníků procesu, ale i zásadu projednací. Větší důraz má klást na zásadu procesní ekonomie, tedy věcně správné, co nejrychlejší a nejméně nákladné řízení. Navrhuje se proto například zkrácení lhůty na podání dovolání, které by se navíc mělo stát řádným opravným prostředkem. Rozsudek by tak nabyl právní moci až po případném rozhodnutí Nejvyššího soudu.

Ministr plánuje přípravu paragrafového znění v aktuálním volebním období. Nezbyvá tak než doufat, že se podaří sladit na první pohled protichůdné změny koncepce dovolání se zmíněnou ekonomickou efektivitou řízení.

Úskalí outsourcingu: švarcsystém i agenturní zaměstnávání

V souvislosti s ekonomickým růstem stoupá poptávka po zaměstnancích, kteří se postupně stávají nedostatkovým zbožím. Nouze o zaměstnance se dá částečně řešit outsourcingem některých činností. Tento přístup má však řadu úskalí, mezi něž patří především nedovolený švarcsystém či agenturní zaměstnávání v rozporu se zákonem.

Linda Kolaříková
lkolarikova@kpmg.cz
222 123 889

Daniel Szpyrc
kpmg@kpmg.cz

Zaměstnavatelé, respektive objednatelé služeb, v této oblasti často vstupují na tenký led. S ohledem na povahu vykonávané činnosti hrozí, že bude posouzena jako výkon závislé činnosti a orgány veřejné moci budou oprávněny doměřit odvody do veřejného rozpočtu a zároveň udělit příslušné sankce.

Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi rozlišuje mezi třemi druhy činností. První z nich je činnost nezávislá, která pro objednatele nepředstavuje žádné riziko. Nezávislost činnosti přitom může být dána právními předpisy (např. soudní exekutor, notář) anebo její povahou (např. komplexní výrobní činnost). Dalším, hraničním druhem jsou tzv. činnosti „obojetné“ povahy. A v neposlední řadě je zde ryze závislá činnost, která může být vykonávána pouze v zaměstnaneckém poměru.

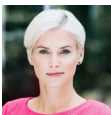
Problematika švarcsystému se objevuje v souvislosti s činností „obojetné“ povahy. Nejvyšší správní soud (NSS) za tento typ považuje činnosti poskytované drobnými živnostníky, asistenční činnost či výkon svobodných povolání. Pokud z jejího obsahu vyplyne, že jde o činnost závislou, lze ji vykonávat jen v zaměstnaneckém poměru. NSS za závislou činnost považuje tu, která naplní tzv. materiální znaky. Bude-li činnost vykonávána na jednom místě, výhradně pro jednoho zaměstnavatele, který zadává závazné pokyny, a jde-li o úplatný a vzájemný vztah trvající povahy, s největší pravděpodobností se jedná o závislou činnost. Tu nelze outsourcovat bez obcházení zákona.

Mediálně sledovaná kauza letos poukázala na další způsob získávání pracovníků. Tím je outsourcing určité činnosti na tzv. pseudoagentury práce. V reakci na uvedený případ přišli zákonodárci namísto usnadnění zaměstnávání pracovníků ze zahraničí s novelou zákona o zaměstnanosti, která jejich zaměstnávání spíše ztěžuje. Nově totiž definuje pojem zastřené agenturního zaměstnávání za účelem vytvoření nových skutkových podstat přestupků. Staronově bude postihován rovněž ten, kdo zastřeně zprostředkovává zaměstnání. Nové ustanovení se přesto zdá být nadbytečné, protože úprava před novelou obsahovala obdobnou skutkovou podstatu přestupku spočívající ve zprostředkování zaměstnání bez povolení. Rozdílná je však výše postihu, která je nyní pětikrát vyšší než dle dřívější právní úpravy. Není také jasné, zda je možné udělit obě sankce zároveň.

Všichni zaměstnavatelé využívající jeden z výše uvedených způsobů outsourcingu by proto měli být velmi obezřetní při hodnocení, zda povaha poptávané činnosti dovoluje její poskytování jinou osobou než zaměstnancem a zda se nejedná o ryze závislou činnost.

EU chce dále posílit nároky zaměstnanců vyslaných do zahraničí

Evropská unie už dlouho bojuje proti nerovnostem v odměňování zaměstnanců při jejich působení v zahraničí a konkurenční výhodě společností ze zemí s levnou pracovní silou. Aby se nároky zaměstnanců pracujících ve stejnou chvíli v téže zemi přiblížily, mají zaměstnanci dočasně vyslaní do zahraničí dle evropské směrnice nárok na odměnu alespoň ve výši minimální mzdy v hostitelské zemi. Nyní se EU snaží prosadit, aby dostávali i veškerá mzdová plnění jako tamní zaměstnanci. Zaměstnavatelům ze střední a východní Evropy by tak výrazně vzrostly náklady zakázek realizovaných v zahraničí, zkomplikovala by se i související administrativa.

Iva Baranová
kpmg@kpmg.cz

Barbora Bezděková
bcvinerova@kpmg.cz
222 123 867

Vyslaným zaměstnancem směrnice rozumí osobu, kterou zaměstnavatel vyslal do zahraničí plnit úkoly ze smlouvy uzavřené se zahraničním klientem či do spřízněné koncernové společnosti. Případně může jít o osobu vyslanou do zahraničí agenturou práce v rámci přeshraničního agenturního zaměstnávání. Dosavadní text směrnice takovým zaměstnancům garantuje odměnu alespoň ve výši minimální mzdy platné v hostitelské zemi, a to včetně příplatků za práci přesčas, je-li zahraniční sazba pro zaměstnance výhodnější.

Podle Rady Evropské unie současná podoba směrnice již není dostatečným nástrojem v boji proti nerovnému odměňování a nezaručuje spravedlivou soutěž na evropském trhu. Proto navrhuje, aby vyslaným zaměstnancům kromě minimální mzdy náležela veškerá mzdová plnění, na která mají nárok zaměstnanci běžně pracující v hostitelské zemi. V praxi by šlo o nejrozumnější příplatky, prémie, příspěvky, bonusy či jiné benefity, ať už plynou z právních předpisů či kolektivních smluv.

S návrhem novely směrnice nyní Rada zahájí legislativní proces v Evropském parlamentu. Ten ale nebude jednoduchý. Přínos změny je v jednotlivých zemích vnímán odlišně. Ty západní změnu vítají. Alespoň částečně by připravila o konkurenční výhodu dodavatele ze zemí s levnou pracovní silou. Východní země se však této přednosti pochopitelně nehodlají vzdát.

V každém případě by novela zaměstnavatelům přinesla v praxi řadu obtíží. Zásadním negativem je zvýšení nákladů zahraničních aktivit při vysílání směrem na západ. Už nyní je notně prodražuje požadavek výplaty minimální mzdy. Dalším problémem je dostupnost informací o nárocích právní úpravy jednotlivých zemí, natož pak kolektivních smluv. Zaměstnavatelům by mnohdy nezbylo, než angažovat zahraniční právní poradce. Negativně mohou změnu paradoxně vnímat sami zaměstnanci. Jakkoli novela sblíží práva zaměstnanců působících v dané chvíli v jedné zemi, prohloubila by rozdíly mezi zaměstnanci téhož zaměstnavatele, kteří dělají tutéž práci, jen v různých zemích.

Dodání zboží z EU do konsignačního skladu v Německu nemusí pro dodavatele nutně znamenat povinnost registrace k DPH

Až doposud považovaly německé finanční úřady dodání zboží ze zemí EU do konsignačního skladu v Německu za přemístění vlastního zboží. Dodavatel byl nucen se z tohoto titulu v Německu registrovat k DPH. Ke dni fyzického odebrání zboží z konsignačního skladu pak dodavatel uskutečnil lokální dodání spojené s odvodem německé daně. Z účtované DPH zákazník následně mohl při splnění obecných podmínek uplatnit nárok na odpočet daně. Nová Informace německého ministerstva financí však tento zaběhnutý postup mění.

Petr Toman
ptoman@kpmg.cz

Martin Krapinec
mkrapinec@kpmg.cz

Informace, která upravuje německý zákon o DPH, navazuje na rozhodnutí Spolkového daňového soudu. Ten při svém rozhodnutí nenásledoval popsany model, ale uvedl, že podstatné je jednak nastavení smlouvy mezi jednotlivými subjekty a dále to, jakým způsobem celá transakce proběhne. Registrace dodavatele k německé DPH tak v mnoha případech nebude vůbec nutná.

Nově by měly německé finanční úřady nahlížet na situaci jako na jednu transakci spočívající v pořízení zboží z jiného členského státu. Soud nicméně uvedl, že již v okamžiku odeslání zboží musí být s určitostí znám zákazník, kterému bude zboží následně dodáno. Jako další podmínku stanovil, že zboží může být v konsignačním skladu uskladněno pouze krátkou dobu, zpravidla po dobu několika dní či týdnů. Tato časová podmínka je poněkud vágní, a proto až praxe ukáže, jaká bude její reálná implementace. Informace spolkového ministerstva financí dále zmiňuje, že zákazník má být usazen v Německu ještě před odesláním zboží. Zvolený způsob dodání přes konsignační sklad vyplývá z jeho iniciativy, a tudíž má ke zboží neomezený přístup.

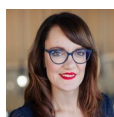
Správce daně se v Informaci dále zabýval situací, kdy je zboží odesláno do konsignačního skladu v Německu ze zemí mimo EU. Podle předchozího přístupu docházelo u dovozu do konsignačního skladu k přechodu dispozičního práva ke zboží na zákazníka teprve v okamžiku jeho odebrání z konsignačního skladu, a to i v situaci, kdy byl za vyřízení dovozních formalit odpovědný zákazník.

Dodavatel měl tak z předmětného dovozu odvést DPH a pouze dodavatel měl také nárok na uplatnění DPH u dovozu. Na základě nového přístupu by měla být situace v praxi posuzována odlišně. Pakliže k přechodu práva nakládat se zbožím jako vlastníkem dojde ještě před jeho odesláním ze třetí země, přičemž v konkrétní situaci bude dovozní formality zajišťovat zákazník, mělo by se jednat pouze o jednu transakci se zbožím, tedy o dovoz zboží. Bude-li však dovozní formality vyřizovat dodavatel, uplatní se stávající postup.

13 | Daňové a právní aktuality – prosinec 2017

NSS potvrdil správnost „tuzemské kontroly bez hranic kraje“

Finanční správa v poslední době stále častěji koncentruje související daňové kontroly k jednomu správci daně. Institut tzv. delegace přináší finančním úřadům značné zjednodušení práce. Pro daňový subjekt to však může znamenat, že jeho daňovou povinnost bude kontrolovat finanční úřad z druhého konce republiky. Do jaké míry je tento přístup v souladu s daňovým řádem? V nedávném rozsudku se touto otázkou zabýval Nejvyšší správní soud (NSS).

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Veronika Červenková
kpmg@kpmg.cz

Při tzv. tuzemské multiúzemní kontrole jeden správce daně prověřuje související transakce u různých poplatníků bez ohledu na místní příslušnost. Typicky se s tímto postupem můžeme setkat při přezkumu řetězce transakcí na straně dodavatele i odběratele, při rozkrývání komplexních podvodných řetězců nebo u paralelní kontroly převodních cen ve skupině. V případě, který nedávno posuzoval NSS, prováděl Finanční úřad v Pardubicích daňovou kontrolu u plátce DPH, ačkoliv k ní nebyl územně příslušný. Důvodem bylo podezření na zapojení do podvodného řetězce, který úřad již rozkrýval v rámci jiných řízení.

Správní soudy v obou instancích tento postup posvětily s odkazem na hospodárnost a efektivitu daňového řízení. Dle jejich názoru lze jediné multiúzemní kontrolou získat komplexní přehled o vazbách v rámci řetězce a zvýšit tak šanci na rozkrytí podvodu. Soudy zdůraznily, že by bylo složité předávat informace získané jednotlivými místně příslušnými správci daně. Některé úkony, typicky výsledky svědků, by se navíc musely opakovat. Tím by vznikaly další neúčelné náklady. Správní soudy tak potvrdily praxi finančních úřadů, s níž se u klientů setkáváme stále častěji.

Výše uvedený případ dokládá celkový trend, kdy se finanční správa snaží o efektivnější rozložení nejen daňových kontrol mezi správce daně napříč republikou. První vlašťovkou této snahy byl přesun místní příslušnosti z formálního sídla do místa skutečného výkonu činnosti obchodní společnosti.

Specializovaný finanční úřad zároveň před časem deklaroval svůj záměr vytvořit sektorově zaměřená územní pracoviště napříč republikou. Časům daňových kontrol v Praze jednou za sto let tak již nejspíš definitivně odzvonilo.

NSS: Technické zhodnocení a realizace reklamy opět na pořadu dne

Nejvyšší správní soud (NSS) v nedávném rozsudku znovu posuzoval opravu versus technické zhodnocení a uplatnění souvisejících odpisů správcem daně v průběhu daňové kontroly. Dále se vyjádřil ke způsobu prokázání realizace reklamy a přiměřenosti její ceny. Nejde zdaleka o první rozsudek v této oblasti, z jeho znění jsou však jasně patrné prověřovací postupy správce daně, stejně jako požadavky soudů na prokázání reklamy jako daňově uznatelného nákladu.

Veronika Červenková
kpmg@kpmg.cz

Miroslav Zatloukal
mzatloukal@kpmg.cz

NSS se zabýval situací, kdy správce daně označil uplatněné náklady na opravu lyžařského vleku jako daňově neuznatelné, protože se dle jeho názoru jednalo o technické zhodnocení. NSS v této souvislosti shrnul, že ustanovení zákona o daních z příjmů definující nedaňové náklady (§ 25) má přednost před užitím § 24, který vymezuje náklady daňové. Náklady vyjmenované v § 25 zákona tedy nelze uznat jako daňové, i kdyby byly vynaloženy za účelem dosažení zdanitelných příjmů. Z případu tak jasně vyplývá, že i uvedení majetku do stavu souladného s požadavky prováděcích předpisů může být technickým zhodnocením, a tím i nedaňovým nákladem. Pokud by daňový subjekt chtěl v rámci daňové kontroly uplatnit daňové odpisy technického zhodnocení, měl by tento požadavek aktivně vznést v rámci daňové kontroly či podat po jejím ukončení dodatečné daňové přiznání.

Soud také posuzoval prokázání realizace reklamy v podobě reklamních bannerů s logem daňového subjektu na fotbalovém stadionu během zápasů. Faktury předložené daňovým subjektem, získaná ústní vyjádření třetích osob a písemná potvrzení od fotbalového klubu shledal správce daně jako nedostatečné. Dále soud posuzoval fotografie a videozáznamy získané od fotbalového klubu. Ze šestnácti zápasů na záznamu, který správce daně zhlédl, viděl dané reklamní bannery pouze při dvou z nich. Argumentací, že některé fotografie byly pořízeny před zahájením zápasu, stejně jako to, že bannery byly umístěny mimo dosah kamer, neshledal NSS jako odůvodněnou. I přes existenci perfektních účetních dokladů a výslechy svědků soud neuznal důkazy za dostatečné a prohlásil náklady za nedaňové. Je zřejmé, že se nároky v této oblasti neustále zvyšují, a proto je důležité případnou (foto)dokumentaci nepodcenit.

Správce daně také posuzoval cenu nakoupených reklamních služeb a porovnával ji s cenami za obdobné reklamní služby, které fotbalový klub sjednal s jinými subjekty. I když jde o informace, které daňový subjekt často nemá k dispozici, správce daně právě tyto informace šetří, což NSS označil za správný postup.

Stručné aktuality, prosinec 2017

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou či dvěma větami.

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz

- Dle londýnského odvolacího tribunálu mají řidiči společnosti Uber zaměstnanecká práva. Uber naopak tvrdí, že jeho řidiči jsou samostatně výdělečně činné osoby a proti rozhodnutí se odvolal.
- Ministerstvo spravedlnosti předložilo věcný záměr zvláštního zákona o hromadných žalobách, který má umožnit skupinám spotřebitelů domáhat se svých práv v jediném řízení.
- Ve Sbírce mezinárodních smluv vyšlo Sdělení ministerstva zahraničních věcí ke Smlouvě o zamezení dvojímu zdanění mezi Českou republikou a Chilskou republikou týkající se změn ve zdaňování úroků.
- Ve Sbírce zákonů vyšla vyhláška 401/2017 o stanovení výše základních sazeb zahraničního stravného pro rok 2018.
- Nařízení vlády o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb vyšlo ve Sbírce zákonů pod č. 376/2017.
- Evropská komise představila nové nástroje k potírání podvodů velkého rozsahu v oblasti DPH. Tato opatření mají být základem pro nový definitivní systém DPH v EU.
- Rada ECOFIN schválila v prosinci unijní seznam nespolupracujících jurisdikcí. Rovněž schválila sdělení Komise „Spravedlivý a efektivní daňový systém v Evropské unii pro jednotný digitální trh“. V oblasti DPH přijala Rada návrhy týkající se elektronického obchodování, jež mají on-line podnikům usnadnit dodržování povinností v této oblasti.
- OECD schválila aktualizaci modelové smlouvy OECD o zamezení dvojímu zdanění ve znění pro rok 2017.

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.